

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 56/03-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. marca 2003 predbežne prerokoval sťažnosť Dr. V. K., bytom Š., zastúpeného komerčným právnikom JUDr. I. K., B., vo veci porušenia jeho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom a rozhodnutiami Obvodného oddelenia Policajného zboru Staré mesto - východ, Bratislava I, Okresnej prokuratúry Bratislava I, Krajskej prokuratúry Bratislava a Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť V. K., v ktorej namieta porušenie jeho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky

a) postupom a rozhodnutiami Obvodného oddelenia Policajného zboru Staré mesto - východ, Bratislava I, v konaní vedenom pod číslom ČTS: ORP-1629/Smv-00-Kč z 31. októbra 2001, Okresnej prokuratúry Bratislava I sp. zn. 1 Pn 2424/2000 z 22. marca 2002 a Krajskej prokuratúry Bratislava sp. zn. 2 Kn 2146/02 zo 17. septembra 2002 o d m i e t a ako podanú oneskorene;

b) postupom a rozhodnutím Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp. zn. IV Gn 2945/02 z 3. januára 2003 o d m i e t a z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 5. februára 2003 doručené podanie Dr. V. K., bytom Š. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného komerčným právnikom JUDr. I. K., B., označené ako „Ústavná sťažnosť v zmysle čl. 127 Ústavy SR v spojení s § 49 a nasl. zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov, smerujúca proti porušeniu základného práva na súdnu a inú právnu ochranu v zmysle čl. 46, ods. 1 ústavy postupom Obvodného oddelenia Policajného zboru, Staré mesto - východ Bratislava-I, postupom Okresnej prokuratúry Bratislava-I, postupom Krajskej prokuratúry Bratislava a postupom Generálnej prokuratúry SR.“

Sťažovateľ sa 18. júla 2000 obrátil na Okresnú prokuratúru Bratislava I trestným oznámením, ktorým namietal, že rozsudkom odvolacieho senátu Krajského súdu Bratislava v občianskoprávnej veci č. k. Z-2-30 Cob 333/96-63 z 29. apríla 1998 došlo k spáchaniu trestného činu zneužitia právomoci verejného činiteľa.

Obvodné oddelenie Policajného zboru Staré mesto - východ Bratislava I (ďalej aj „policajný orgán“), trestné oznámenie sťažovateľa z 18. júla 2000 odložilo uznesením ČTS: ORP-1629/Smv-00-KČ z 30. novembra 2000. Sťažovateľ svojou žiadosťou z 8. decembra 2000 požiadal Okresnú prokuratúru Bratislava I o preskúmanie postupu policajného orgánu. Z priloženej dokumentácie vyplynulo, že okrem preskúmania postupu sa dožadoval aj zaslania uznesenia policajného orgánu, ktorým tento orgán vec odložil. Rovnako vyplynulo z dokumentácie, že Okresná prokuratúra Bratislava I uznala, že postup policajného orgánu nezodpovedá zákonu, pretože uznesenie o odložení veci treba doručiť poškodenému, čo Okresná prokuratúra Bratislava I policajnému orgánu uložila. Po doručení uznesenia sťažovateľ podal žiadosť o preskúmanie postupu policajného orgánu a sťažnosť proti uzneseniu ČTS: ORP-1629/Smv-00-KČ z 30. novembra 2000.

Okresná prokuratúra Bratislava I na základe sťažnosti sťažovateľa z 10. januára 2001 namietané uznesenie policajného orgánu uznesením č. k. 1 Pn 2424/00-22 z 26. januára 2001 zrušila, pretože ho považovala za neodôvodnené a uložila mu vo veci znovu konať a rozhodnúť.

Sťažovateľ podal 6. februára 2001 dodatok k už vedenému trestnému oznámeniu. Dňa 13. júna 2001 namietol sťažnosťou u riaditeľa policajného orgánu sťažnosť na prietahy v konaní. 20. júla 2001 sa sťažovateľ obrátil na Okresnú prokuratúru Bratislava I - dozorujúceho prokurátora - so žiadosťou o preskúmanie postupu policajného orgánu. Dozorujúci prokurátor uznal výhrady sťažovateľa ohľadom nekonania policajného orgánu a uložil policajnému orgánu, aby neodkladne vykonal nahliadnutie do spisu Okresného súdu v Galante sp. zn. 9 Cb 118/96, osobne z neho zabezpečil potrebné listinné dôkazy a vo veci meritórne rozhodol. Policajný orgán uznesením sp. zn. ČTS: ORP-1621/Smv-00-KČ z 31. októbra 2001 vec znovu odložil.

Sťažovateľ opakovane podal žiadosť o preskúmanie postupu policajného orgánu a sťažnosť proti uzneseniu ČTS: ORP-1629/Smv-00-KČ z 31. októbra 2001. Okresná prokuratúra Bratislava I zamietla sťažnosť sťažovateľa uznesením č. k. 1 Pn 2424/2000-59 z 22. marca 2002, pretože ju nepovažovala za dôvodnú, aj s tým odôvodnením, že vo veci ide o posudzovanie rozhodovacej činnosti súdu a rešpektujúc princíp nezávislosti sudcov orgány činné v trestnom konaní nie sú oprávnené posudzovať, akým spôsobom sudca vyhodnotil jednotlivé dôkazy a ako rozhodol v merite veci.

Sťažovateľ sa obrátil na Krajskú prokuratúru v Bratislave podnetom z 8. apríla 2002 podľa § 31 a nasl. zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre na preskúmanie zákonnosti postupu Okresnej prokuratúry Bratislava I vo veci sp. zn. 1 Pn 2424/2000. Krajská prokuratúra v Bratislave 17. septembra 2002 sťažnosť zamietla, pretože v postupoch a rozhodnutiach Okresnej prokuratúry Bratislava I a policajného orgánu pochybenia nezistila.

Sťažovateľ sa opakovaným podnetom podľa § 34 a nasl. zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre obrátil na Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky so žiadosťou o preskúmanie zákonnosti vybavenia jeho podnetu z 8. apríla 2002 Krajskou prokuratúrou v Bratislave. Po preskúmaní zákonnosti stanoviska Krajskej prokuratúry v Bratislave, ako aj predchádzajúceho konania a preskúmajúc príslušné preverovacie spisy s prihliadnutím na skutočnosti uvedené v opakovanom podnete Generálna prokuratúra Slovenskej republiky posúdila namietané konania ako zákonné, pretože vychádzali z náležite zisteného a správne právne posúdeného skutkového stavu, a vzhľadom na to posúdila opakovaný podnet sťažovateľa ako neopodstatnený; a preto nebol ani dôvod na vykonanie opatrenia podľa § 31 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre.

Sťažovateľ namieta, že uplatnením posudzovanej právomoci orgánov činných v trestnom konaní sa policajný orgán aj Okresná prokuratúra vzdali svojich zákonných oprávnení na úkor sťažovateľa, čím porušili procesný predpis, teda trestný poriadok, ústavu a pozitívny záväzok štátu voči občanovi.

Sťažovateľ podal sťažnosť nie z toho dôvodu, že orgány činné v trestnom konaní nezačali trestné stíhanie vo veci ČTS: ORP-1629/Smv-00 KČ, ale preto, lebo svojou činnosťou nevyvrátili akúkoľvek pochybnosť, že vo veci nedošlo k trestnému činu zneužívania právomoci verejného činiteľa. Ich postup nebol v súlade s procesným predpisom a s ústavou. Tým, že orgány činné v trestnom konaní podľa názoru sťažovateľa „odmietli preskúmať zákonnosť postupu a rozhodovania odvolacieho súdu z veci Z-2-30 Cob 333/96-63 vo svetle faktov, ktoré vyšli najavo v konaní ČTS:ORP-76/99, priznali nijako neodôvodnenú imunitu všeobecnému súdu. Narušili tak zásadu primeranosti, čo predstavuje neprípustné obmedzenie práva prístupu sťažovateľa k spravodlivosti, teda k orgánom činným v trestnom konaní a k súdu. Zasiahli tak sťažovateľovo právo v jeho podstate“.

Keďže interpretácia a aplikácia procesného zákona orgánu činného v trestnom konaní v namietanej veci je podľa názoru sťažovateľa nezlučiteľná s ústavou, kvôli čomu sú ich

rozhodnutia zjavne neodôvodnené, svojvoľné a arbitrárne, žiada ústavný súd, aby po preskúmaní veci rozhodol nasledujúcim nálezom:

„1, Obvodné oddelenie Policajného zboru, Staré mesto-východ Bratislava-I vo veci ČTS:ORP-1629/Smv-00-Kč, Okresná prokuratúra Bratislava-I vo veci 1 Pn 2424/2000, Krajská prokuratúra Bratislava vo veci 2 Kn 2146/02 a Generálna prokuratúra SR vo veci IV Gn 2945/02 porušili právo PhDr. V. K., Š. inú právnu ochranu podľa čl. 46, ods. 1 ústavy.

2, Uznesenie sp. zn. ČTS:ORP-1629/Smv-00-Kč z 31.10.2001 a uznesenie 1 Pn 2424/2000-59 z 22.3.2002 sa zrušuje a vec sa vracia Obvodnému oddeleniu Policajného zboru, Staré mesto-východ Bratislava-I na ďalšie konanie.“

II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (a s účinnosťou od 1. januára 2002) oprávnený konať o sťažnostiach, ktorými fyzické osoby alebo právnické osoby namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd upravených v ústave, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podmienky konania o sťažnostiach sú upravené v § 20 ods. 1 a v § 49 až 56 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), pričom nesplnenie všeobecnej alebo osobitnej podmienky je dôvodom na odmietnutie sťažnosti podľa § 25 ods. 2 citovaného zákona. Ústavný súd preto predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa a skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Pri jej prerokovaní predovšetkým zohľadnil, že sťažovateľ namietal porušenie svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ku ktorému malo dôjsť takým postupom označených orgánov činných v trestnom konaní, ktorý vyústil do odmietnutia podnetu sťažovateľa Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky, pretože

ho považovala za neopodstatnený. Pritom zo sťažnosti sťažovateľa aj z ním priloženej dokumentácie je preukázané, že ním označené orgány činné v trestnom konaní sa jeho podaniami (sťažnosťami, podnetmi, opakovanými podnetmi) v súvislosti s jeho trestným oznámením zaoberali.

1. V súvislosti s namietaným postupom a rozhodnutiami Obvodného oddelenia Policajného zboru Staré mesto - východ, Bratislava I, ČTS: ORP-1629/Smv-00-KČ, Okresnej prokuratúry Bratislava I, sp. zn. 1 Pn 2424/2000 a Krajskej prokuratúry Bratislava sp. zn. 2 Kn 2146/02 ústavný súd uvádza, že v danom prípade ide o namietanie takých postupov (konaní) označených orgánov, od ktorých skončenia uplynuli viac ako 2 mesiace (Obvodné oddelenie Policajného zboru Staré mesto - východ odložilo vec uznesením z 31. októbra 2001 - doručené 8. novembra 2001, Okresná prokuratúra Bratislava I uznesením z 22. marca 2002 - doručené 4. apríla 2002 - zamietla sťažnosť ako nedôvodnú a Krajská prokuratúra Bratislava listom zo 17. septembra 2002 - doručené 27. septembra 2002 - odložila podnet sťažovateľky), t. j. po uplynutí lehoty stanovenej mu na podanie sťažnosti podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Z toho dôvodu ústavný súd sťažnosť sťažovateľa v tejto časti odmietol ako podanú oneskorene.

2. Čo sa týka preskúmania opakovaného podnetu sťažovateľa z 30. septembra 2002 Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky podľa § 31 a nasl. zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre, ústavný súd uvádza, že postup podľa citovaných ustanovení, t. j. preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, prokurátorov, vyšetrovateľov, policajných orgánov a súdov nemožno považovať za súčasť základného práva na súdnu a inú ochranu (II. ÚS 32/01), a preto sťažnosť sťažovateľa v tejto časti po jej predbežnom prerokovaní odmietol z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. marca 2003